

DE BRUG

DOCHTERS VAN O.L.V. VAN HET H. HART
en de
MISSIONARISSEN VAN HET H. HART

Nr. 07 - juni 2025

“Ons is een familiegeest eigen en een geest van zuster - broederlijkheid, gekenmerkt door goedheid, begrip, meegevoel, onderlinge vergevingsgezindheid, vriendelijkheid, nederigheid, eenvoud, gastvrijheid en gevoel voor humor.”

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	blz. 4 - 5
Veranderingen Notre Dame	6 - 7
Goed voor je hart	8 - 9
Livestream Notre Dame	10
Terugblik; bezoek Prins carnaval Notre Dame	11 - 12
Jubilaressen FDNS en jubilarissen MSC	13 - 14
Chevalierstichting	15 - 16
Nieuw oversteteam MSC	17 - 18
Op weg naar de Europese Unie	19 - 20
Nederlandse MSC Priesters geëerd	21 - 23
In Memoriam FDNSC en MSC	24 - 26
Van de redactie	27

Voorwoord

juni 2025

Sinds de laatste uitgave van De Brug is de wereld veranderd! De nieuwe president in de USA heeft veel in gang gezet waar niet iedereen enthousiast over is. De kloof is groter geworden tussen hen die geluk hebben in het leven en hen die het meest noodzakelijke: een veilig thuis, eten en drinken, zelfs moeten ontberen.

U en ik zouden het graag anders zien. We hebben het meegekregen van hen die ons voorgingen: onze ouders op de eerste plaats en onze opvoeders. Maar ook de zusters en broeders (paters!) die naar de missies vertrokken om de mensen dáár een betere toekomst te geven. En laten we niet de zusters en broeders vergeten die in onze kloosters en in de diverse vormen van sociaal, maatschappelijk en pastoraal werk in eigen land actief waren.

En niet alleen wij, zusters en broeders, hebben inzet getoond! Diezelfde inzet zagen we, en zien we ook bij u: onze families, onze vrienden en weldoeners.

Aan ons allen sámen zal het niet liggen dat de samenleving zo veranderd is.

Als een klein duwtje in de rug, ligt hier de nieuwe 'De Brug'. De verhalen en gebeurtenissen die erin staan geven ons weer een beetje hoop dat de wereldgemeenschap niet ten onder zal gaan. Dat er hoop is op een betere wereld. Dat we, en velen met ons, het niet laten gebeuren dat deze wereld alleen maar voor een kleine groep mensen bestemd is.

Daarom is ons onderling contact zo belangrijk, al is het alleen maar via 'De Brug'. We moeten elkaar niet loslaten en zeker niet in deze tijd. Daarom toch maar weer dit blad om te laten zien en voelen dat we er nog steeds willen zijn voor elkaar.

Veel leesplezier.

Theo te Wierik, msc
oversteteam MSC Gemeente Nederland

Notre Dame – Tilburg

Verhuizen!!!

Niemand zit daar op te wachten. Toch was het noodzakelijk nadat Zorgaanbieder De Wever aangaf om half maart te gaan verhuizen naar haar nieuwe locatie Zandstaete in Tilburg. Besloten werd dat de zusters en broeders FDNSC en MSC bij elkaar zouden blijven wonen op de locatie Notre Dame in het voormalig kloosterbejaardenoord van de zusters.

Hadden we dit niet besloten, dan was de ene groep mee-verhuisd met geen kapel en geen gemeenschappelijke ruimtes meer.

De andere groep zusters en broeders zouden snel te maken krijgen met leegstand op hun afdelingen van Sjaloom en Mamre op het terrein van Notre Dame. De groep zou té groot zijn om met z'n allen te verhuizen naar....????

Vanaf 11 maart wonen we nu in één gebouw, met uitzondering van zuster Elly, zuster Irmgard, pater Hans Kwakman en pater Ben Verberne voor wie (nog) geen plaats was.

Zij wonen met vieren bij elkaar op het terrein van Notre Dame, beneden, in Emmaüs, waar ook de kantoren van MSC, ruimte om te pauzeren en de bureaus van de pastores gevestigd zijn.

Eén oude boom verplanten is al moeilijk maar meerdere oude bomen...!!! En er kwam ook een nieuwe zorgaanbieder en nieuw personeel bij! De leidsters en onze andere medewerkers kregen nieuwe taken, nieuwe werktijden etc. etc. Het gaf de nodige onrust. Ieder van ons (zusters, broeders, medewerkers) moest zijn en haar weg nog vinden en daarmee het dagelijks ritme. Dat kostte tijd, geduld en vaak ook bijsturing. Maar... we mogen zeggen dat het een goede beslissing is geweest om bij elkaar te blijven.

Op maandag 17 maart kwamen we bij elkaar om God dank te zeggen en om zegen te vragen over ons allen. Jammer dat de verwarming defect was en dat verschillende zusters en broeders daarom op hun kamer zijn gebleven. Toch was het een goed samenzijn.

De beide oversten spraken een woord van oprechte dank aan ons allen voor de grote inzet, het geduld etc. etc.

Nogmaals: we hopen op een mooie toekomst met elkaar!

Theo te Wierik, msc

overste MSC Gemeente Nederland

Goed voor je hart

Knie in de kom!

Ik ga op reis en ik neem mee... Kent u het nog? Wat mijzelf betreft: steeds minder vaak stel ik mezelf de vraag wat ik zal meenemen op reis. Sterker nog, ik behoor tot die groep mensen die beseft dat móchten ze iets vergeten hebben, ze het toch wel ergens kunnen vinden. Ik hoef niet zoveel meer mee te nemen. Dat is een van de winstpunten van het ouder worden!

Toch is er een verschil met vroeger. Stapte ik vroeger fluitend op de trein naar – pakweg – Oostenrijk, onlangs voelde ik me gespannen en prikkelbaar, enkel omdat ik met de trein van Tilburg naar Amersfoort moest. Op mijn laptop zocht ik de tijden op van vertrek en aankomst en waar ik moest overstappen. Daar had je het al. Overstappen in Amsterdam. Van perron 2 A naar perron 11 B. Dat klonk onheilspellend.

Perron 2 was normaal. Perron 4 ook nog. Zelfs bij Perron 6 kon ik me nog iets voorstellen. Maar Perron 11 B klonk als een verlaten dood spoor, waar zelden treinen aankwamen en nauwelijks nog vertrokken. Uren zou ik zitten wachten op een bankje. Het werd koud en donker. In de verte raasden nog enkele verlichte treinen langs, tot ook dat ophield. De volgende dag zouden mensen mij vinden, onderkoeld en verstijfd van de kou. Mijn angst, besepte ik, was niet zozeer het reizen, maar ergens op een zijspoor alleen achterblijven!

Maar goed, ik pakte mezelf bijeen en via Amsterdam-Centraal ben ik zonder enige vertraging in Amersfoort aangekomen.

'Mezelf bijeen pakken'! Dan denk ik aan de jaren op het kleinseminarie in Driehuis. Om precies te zijn: aan die ene voetbalmiddag. Linksbuiten in ons elftal was Martien. Zijn knie had de hebbelijkheid af en toe uit de kom te schieten, soms wel een paar keer per wedstrijd. Dan lag hij een ogenblik langs de lijn, pakte zijn been beet, drukte de knie terug in de kom en dribbelde vrolijk verder, alsof er niets gebeurd was.

Op 2 april jongstleden schoot me onverwacht het beeld van Martien weer te binnen. Enkele weken geleden was ik verhuisd van een kamer op afdeling Mamre naar Bethanië, nu – vier weken later – stonden de verhuizers opnieuw voor de deur. Deze keer om van Bethanië naar Emmaus te gaan. In de spirit van Martien probeerde ik mezelf moed in te spreken: "Vooruit, Ben, knie in de kom!" – Vrolijk dribbel ik verder!

Pt. Ben Verberne, msc

Livestream Notre Dame

We hebben elke zondag en ook op feestdagen prachtige uitzendingen vanuit de kapel van Notre Dame!

Met dank aan de groep vrijwilligers die zich daar elke week voor inzet. Toch gaat er wel eens iets fout!

Soms zijn het menselijke fouten maar ook hapert soms de apparatuur. We doen er alles aan om dit zoveel mogelijk te voorkomen omdat we het erg belangrijk vinden om voor u telkens een zo goed mogelijke uitzending te verzorgen met goede zang, voorgangers en verkondiging.

Let op: de uitzendingen van 10.15 uur gaan
per 1 juni 2025 naar 11.00 uur

Om de uitzending te kunnen ontvangen gaat u naar:

www.kerkdienstgemist.nl

– Noord Brabant – Tilburg – Kapel Notre Dame

U kunt de uitzendingen ook terugkijken!

Terugblik Prins Jan d'n derde

19 februari 2025

Op 19 februari vierden we, een beetje vroeg, Carnaval. Prins Carnaval, Prins Jan d'n Derde (Jan Eijsermans), kwam samen met zijn adjudant Rob, zijn gevolg en de hofkapel, een worst voor Clara brengen.

De traditie zegt namelijk dat als je mooi weer wilt, je een worst moet brengen naar de Heilige Clara. Omdat er geen Clarissen meer in de buurt wonen, ging de prins hiervoor al een aantal jaren naar de Zusters van Liefde, maar dit jaar was dat niet mogelijk vanwege een transitiekapittel. Daarom wilde de prins graag dit jaar bij ons komen.

Voor Marjolein en Piet-Hein van de Sande was het een kolfje naar hun hand om dit evenement te organiseren.

De aanwezige broeders en zusters baden samen met de prins en zijn gevolg om goed weer en meer nog om een sfeer van saamhorigheid tijdens de Carnavalsdagen.

Marjolein en Zuster Melania, ontvingen een onderscheiding van de prins. Het werd een gezellig feestje en de Heer zorgde voor uitzonderlijk mooi weer tijdens de Carnaval....

Dus wie weet komt de prins het volgend jaar weer terug.

Zr. Elly van Dijk

Jubilaressen

FDNSC 25 augustus 2025

Zr. Melania Vogels
80 jaar geprofest

Zr. Liesbeth Sweep
65 jaar geprofest

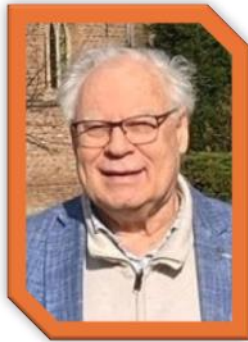
Zr. Francesco Moens
65 jaar geprofest

Jubilarissen

MSC 21 september 2025

Pt. Theo Bakkum
65 jaar gelofte

Pt. Antoon Egging
60 jaar gelofte

Pt. Jan van de Pol
65 jaar gelofte

Pt. Pieter Rozemeijer
65 jaar gelofte

Pt. Huub van der Togt
70 jaar gelofte
65 jaar priester

Chevalierstichting

Inspirerende brug tussen verleden, heden en toekomst.

De Lekenbeweging van de Chevalier-familie. Als beweging van leken, 'niet religieuzen', zijn wij een levendige groep van mensen die geïnspireerd en verbonden zijn met de spiritualiteit van Pater Jules Chevalier (1824-1907).

Grondlegger van de missiecongregaties Zusters van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart (FDNSC) en Missionarissen van het Heilig Hart (MSC). Wonend in Klooster Notre Dame Tilburg. Samen met de religieuzen vormen wij de Chevalier-familie die wereldwijd met elkaar verbonden is. Zoals veel mensen in deze tijd voelen we ons als leken aangetrokken tot de waarden van het kloosterleven en willen dit op een of andere manier ook in het eigen leven meenemen. Wij worden geraakt door het leven zelf, door wat ons wordt aangereikt via woord, beeld en vooral door menselijke ervaringen en ontmoetingen. De religieuzen hebben als missiecongregaties geleefd en gewerkt vanuit een bepaalde klooster-spiritualiteit. Deze waarden vind je o.a. terug in de klooster-gelofte die verbeeld zijn in de rozetten in de glas in lood ramen achterin de kapel van klooster Notre Dame.

De Lelie
Symbool van:
Licht, Zuiverheid,
Kuisheid en
Bescheidenheid

De Distel
Symbool van:
Onthechting,
Soberheid en
Onafhankelijkheid

De Zonnebloem
Symbool van:
Standvastigheid,
Trouw, Aanbidding,
Positiviteit en
Solidariteit

Wat is jouw missie en hoe kun je vanuit je eigen leven van betekenis zijn? Hoe kun je deze inspiratie en waarden op eigen wijze vorm geven? Een groep van de leken zijn de Chevalierverbondenen. Zij komen samen in een kleinere groep voor maaltijd, gebed en thema's.

Actief gericht op een bijdrage aan de samenleving en onze aarde. Een beloftevolle hoop voor de toekomst zet ons als leken in beweging. Spreekt dit je aan, kom eens langs, zonder verplichting altijd welkom.

Samen onderweg zijn. Bijbel en film bijeenkomsten.

Ons programma heeft ook een aanbod van 'losse' activiteiten gericht op inspiratie en ontmoeting. Samen onderweg zijn op zoek naar 'voedsel voor de ziel'. Geef je hart de ruimte om te voelen dat het klopt. Kijk voor meer informatie en aanmelden op de site www.chevalierstichting.nl

Namens de Chevalierstichting

Jeanne Ketelaars

Een nieuw oversteteam voor msc

Bij de overgang van 'Provincie' naar 'MSC Gemeenschap Nederland', tijdens het H. Hartfeest op 7 juni vorig jaar, heeft onze algemeen overste, Abzalón Alvarado Tovar, gevraagd of het oude bestuur zou willen aanblijven tot het eind van haar termijn op 28 april 2025.

Deze datum kwam in zicht en dus werd aan de medebroeders gevraagd om een nieuw oversteteam te kiezen voor MSC Gemeenschap Nederland.

Het nieuwe oversteteam heeft niet alleen de zorg voor de 16 medebroeders die in het huis Notre Dame in Tilburg wonen, maar ook heeft zij de zorg voor de andere 7 medebroeders die elders wonen.

De zorg voor de broeders én de zusters in Notre Dame (23) is een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van beide oversteteams. (Ook de zusters gaan dit jaar hun Provincie omvormen naar Gemeenschap)

Naast de dagelijkse zorg in Notre Dame, waarvoor een heel team toegewijde medewerkers zich inzet, heeft het oversteteam ook de zorg voor de andere medebroeders in stad en (buiten-) land, voor de medewerkers, de vrijwilligers, de contacten van MSC Gemeenschap Nederland in relatie met onze wereldwijde MSC Congregatie. We blijven deel van het geheel. Naast dit alles is er de zorg van het team om, met de 7 andere Europese Provincies/ gemeenschappen te komen tot een Europese Unie met een Unieoverste. Verder blijven er natuurlijk de werkzaamheden m.b.t. de Nederlandse overheid. Gelukkig, nogmaals, mogen we rekenen op de hulp van onze trouwe medewerkers.

Doordat we nu MSC Gemeenschap Nederland zijn, hoeven we niet meer naar Generale Kapittels of Generale Conferenties ergens in de wereld en hoeven we zelfs geen Kapittel meer te houden in eigen land, wat kerkelijk voorgeschreven is. Daarnaast zijn onze kantoren afgeslankt en is heel veel werk (o.a. rondom onze vroegere missies) weggevallen.

Maar... zoals u kunt lezen, blijft er de komende jaren nog genoeg werk voor het overstep team, welke bestaat uit Theo te Wierik en Ton Zwart. Hun benoeming, door de algemeen overste, ging in op 28 april en geldt voor 3 jaar.

Theo te Wierik, msc

Op weg naar de Europese unie

MSC

Kerkrechtelijk behoort een 'Provincie' of 'Communititeit' ergens onder te vallen. Dit geldt voor de mannelijke en vrouwelijke tak van alle religieuzen: ordes en congregaties. Men spreekt van een orde wanneer deze voor 1850 is opgericht en van een congregatie ná 1850. Wij, FDNSC en MSC, zijn van ná 1850. Respectievelijk van 1854 (MSC) en 1874 (FDNSC).

Onze MSC Communititeit Nederland valt nu nog onder het Generaal Bestuur in Rome.

Ons Generaal Bestuur gaf aan dat dit voor een korte tijd kan en mag, maar dat dit niet haar eigenlijke werk is.

Dat is juist! Vandaar dat gewerkt gaat worden, m.b.t. MSC, aan de oprichting van een Europese Unie.

Onder deze Unie gaan straks 8 voormalige Europese MSC Provincies behoren die alle 8 de status van 'Communititeit' krijgen.

Maar zo gemakkelijk gaat dit niet gerealiseerd worden.

Je kunt hier denken aan de landelijke wetgeving welke in alle 8 landen verschillend is!!! Je moet ook denken aan medebroeders die lid zijn van een internationale communititeit in Europa (Issoudun en Antwerpen) Gaan zij ook deel uitmaken van de Europese Unie?

En wat te doen met een internationale community in Ierland welke aangestuurd wordt door de Indiase MSC Provincie? En hoe te handelen met medebroeders van buiten Europa die hier enkele jaren komen studeren of medebroeders die werken in parochies?

De Romeinen zeggen: 'Er moet nog heel wat water door de Tiber stromen voordat het zover is'. Dat geldt ook hier. Maar...! Er zijn in maart, in Ierland, al hele concrete stappen gezet, tijdens de ontmoeting van het generaal bestuur, provinciaals en oversten, op weg naar de Europese Unie. Carl Tranter is gevraagd om het voorwerk te doen en dat had hij gedaan voordat de vergadering in Ierland begon. Het belooft een mooie Unie te worden. Ergens in 2026 hopen we zover te zijn. Wordt vervolgd.

*Foto; bezoek van Carl Tranter aan
Piet Commandeur in Oostenrijk*

Theo te Wierik, msc

Nederlandse MSC-priesters geëerd voor hun jarenlange dienst in Mindanao

Tilburg, Nederland – Drie Nederlandse priesters van de Missionarissen van het Heilig Hart kregen een aanbevelingsplaquette uitgereikt door ambassadeur J. Eduardo Malaya tijdens een speciale ceremonie die ambassadeur J. Eduardo Malaya organiseerde door de Filipijnse Katholieke Gemeenschap van Rotterdam (FCCR) op 28 oktober 2024 in het MSC Missiehuis in Tilburg.

De gehuldigden, pater Ton Zwart MSC, pater Jan Schrama MSC en pater Ben Verberne MSC, dienden als missionarissen in de Filipijnen, met name in Butuan City, Agusan del Sur en Surigao, en zijn nu terug in Nederland.

"Ik heb veel meer ontvangen dan gegeven." Zo gaf pater Ben Verberne MSC uiting aan zijn dankbaarheid en voldoening tijdens zijn 23 jaar dienst in de Filipijnen, beginnend in 1968, waaronder zijn werk op vier basisscholen in de Manobo-gemeenschappen in San Luis en Talacogon, Agusan del Sur, van 1975 tot 1985.

In zijn toespraak bedankte ambassadeur Malaya de Nederlandse priesters voor hun "lange jaren van onbaatzuchtige en toegewijde dienst op de Filipijnen en hun belangrijke bijdragen aan de spirituele vorming en het welzijn van de katholieke gemeenschappen" waar zij woonden, waaronder in lumaddorpen.

Pater Ton Zwart vertelde over zijn missiereis: "Mijn overste vroeg me om naar de Filipijnen te gaan. Destijds wilde ik graag naar Brazilië, maar toen ik eenmaal wist dat ik was uitgekozen om naar de Filipijnen te gaan, bereidde ik me voor op de missie – om kennis te maken met de geschiedenis en cultuur. Ik moet weten waar ik naartoe ging en wat de mensen daar waren, voordat ik over de boodschap (van God) kan praten," zei pater Zwart.

Pater Zwart keerde in november 1991 terug naar Nederland en bracht de "veerkracht" van het Filipijnse geloof met zich mee. "Ondanks vele tegenslagen kunnen Filipino's overwinnen en nooit de hoop verliezen. Dat vind ik zeer inspirerend", voegde pater Zwart eraan toe.

Pater Zwart, 82 jaar oud en gewijd in Tilburg, bracht 22 jaar missionair werk door in Butuan City en Agusan del Norte. Hij vertrok in 1968 naar de Filipijnen en studeerde sociologie aan het Asian Social Institute in Manilla.

Pater Jan Schrama MSC, 93 jaar oud, begon zijn werk in de Filipijnen in mei 1962 en bracht daar elf jaar door in dienst. Van 1962 tot 1969 was hij secretaris van de Monseigneur in Surigao City en van 1969 tot 1973 was hij rector van MSC-theologiestudenten in Manilla. "Het was een prachtige tijd voor mij om als missionaris van het Heilig Hart met de Filipino's te werken. Ik heb veel meer van de Filipino's geleerd, vooral over hun gedrag en de manier waarop ze met elkaar omgingen. Het was de tijd waarin ik probeerde iets te geven, maar ik ontving veel meer [van hen]."

Het programma, gefaciliteerd door de Filipijnse SVD-priester Gilbert Razon, SVD, eerde ook andere priesters en zusters

van andere religieuze ordes die onder andere in Indonesië, Australië en Rome hebben gediend. Zij ontvingen linten als blijk van waardering voor hun verdiensten in Nederland en andere delen van de wereld.

Het evenement werd georganiseerd door de Filipijnse gemeenschapsleider Grace Cabactulan, met de hulp van de heer en mevrouw Levy en de heer Marvin Martin, die namens de gemeenschap de betekenis van de MSC bij de oprichting van de FCCR benadrukte. "De MSC heeft altijd een nauwe band met de FCCR gehad, omdat ze vanaf het begin een belangrijke rol hebben gespeeld bij de vorming van deze gemeenschap", aldus de heer Marvin Martin.

Leden van de Filipijnse katholieke gemeenschap, waaronder kinderen, woonden het programma ook bij en voerden muzikale en dansnummers op.

In de jaren 1900 besloot de MSC een extra werkgebied te openen en de Filipijnen waren het eerste land dat door de MSC werd aangewezen om de groeiende spirituele behoeften in de regio te ondersteunen.

In juni 1908 koos de MSC Noordelijke Provincie Surigao als prioriteitsstad om "het geloof dat al in de harten van de mensen was gezaaid, te behouden en te verdiepen, en om het Evangelie aan ongelovigen te verkondigen." Enkele maanden later, in december 1908, landden acht Nederlandse priesters van de MSC voor het eerst in Surigao.

Meer informatie over de geschiedenis van de MSC op de Filipijnen is te vinden in hoofdstuk 7 van het boek "Moved by the World: History of Dutch Missionaries of the Sacred Heart", dat u kunt raadplegen op <https://bit.ly/4fjvXxm>

Pt. Ben Verberne msc

In Memoriam

Bij het afscheid op van Zr. Margreet Hofstede

Geboren 23-06-1932 in Erica – overleden 27-11-2024 Tilburg

Zr. Margreet Hofstede werd op 23 juni 1932 in Erica in Drente geboren als oudste kind van Hermannus Hofstede en Anna Margaretha van Os.

Bij haar doopsel ontving ze de namen Henderika Maria Johanna.

In de daarop volgende jaren werd het gezin verder uitgebreid met 3 jongens en 4 meisjes. In 1943 overleed Moeder Anna plotseling midden in de nacht en

bleef vader met 8 kinderen achter.

Zr. Margreet was toen pas elf jaar. “We hadden samen nog de was versteld.” vertelde Zr. Margreet. “Ik miste mijn moeder heel erg. Vanaf dat moment stond ik er alleen voor. Gelukkig was vader ook heel handig.”

Dat was een traumatische ervaring die Zr. Margreet haar hele leven met zich meedroeg en die haar vormde tot de ietwat terughoudende, maar ook heel zorgzame religieus die ze was. Hoewel Zr. Margreet er in die tijd al over dacht om in te treden in het klooster, nam ze de zorg voor het gezin op zich. Ook was er werk genoeg in de tuinderij. Daar werd haar liefde voor de natuur geboren. In 1945 trouwde haar vader opnieuw en kreeg Zr. Margreet er nog 2 broers en 5 zusjes bij. Ze ging naar de huishoudschool in Klazinaveen, waar ze het goed kon vinden met Zr. Romana de Ruiter.

Intussen had ze zich zo onmisbaar gemaakt in het grote gezin, dat ze ook op 18 jarige leeftijd geen toestemming

van thuis en van de pastoor kreeg om in te treden. Dus zat er niets anders op dan te wachten, schreef Zr. Margreet later. Op 21 november 1956 ging haar wens om naar het klooster te gaan eindelijk in vervulling en trad ze in in onze Congregatie, waar ze op 25 augustus 1958 haar eerste professie deed. Het zorgen was haar met de paplepel ingegeven en in 1960 begon ze aan de opleiding ziekenverpleging. Na het behalen van haar diploma bleef ze tot 1979 in Venlo werken en bekwaamde ze zich verder door verschillende specialisaties. Daarna ging ze werken op de pastorie onder andere in Nijmegen bij Pater Kanters. Dat was een goede tijd voor Zr. Margreet, maar ook voor de Pastores, die goed door haar verwend werden. Toen Pater Kanters overleed kwam Zr. Margreet naar Tilburg waar ze chauffeerde voor de zusters. Ik herinner me nog hoe ze me van Schiphol afhaalde en altijd heel zorgzaam wat te eten en te drinken had meegebracht. Later kwam ze wonen in de Ark en toen ze meer zorg nodig had in de gemeenschap van Bethanië. Vaak wandelde ze in de tuin en genoot intens van de bloemen, de planten en de vogels.

Graag vertelde ze over vroeger en dan noemde ze al tellend op haar vingers de hele kinderschaar van het grote gezin op: Theo, Bertus, Mini, Marietje, Leni, Catrientje, Johan, Jan, Greetje, Martien, Tonnie, Anneke, Christientje en Marja. "Ik heb altijd hard gewerkt", zei ze.

Langzaam maar zeker ging haar gezondheid achteruit en vaak was ze in de kapel te vinden om te rusten bij de Heer. Toen ze meer zorg nodig had, was het noodzakelijk dat Zr. Margreet naar de Zusters van Liefde verhuisde.

We waren heel bang dat haar die overgang zwaar zou vallen, maar Zr. Margreet voelde zich er spoedig thuis.

"Dat zijn ook mensen van God", zei ze. "En we hebben het hier goed."

Enkele weken geleden kreeg Zr. Margreet buikklachten en ook was ze erg vermoeid. Maar toen haar familie afgelopen zondag op bezoek kwam, kon ze daar nog intens van genieten en was ze haar ziekzijn even helemaal vergeten. Toen Tjitske en ik haar bezochten, zei ze "Goddank voor dit bezoek!" In de loop van de volgende dagen kreeg ze meer klachten en bleef ze op bed. Op woensdagavond is ze toch nog onverwacht ingeslapen. Zr. Margreet, je mag nu bij de Heer van je leven uitrusten van het vele werk dat je gedaan hebt. Dank voor wie je was!

Zr. Elly van Dijk

Van de redactie

De volgende uitgave van de Brug
kunt u in december 2025
per post of mail verwachten.

Heeft u aanvullingen of ideeën voor ons,
laat het ons weten.

Wij houden graag
een pagina voor u vrij!

**Laat u het ons even weten als u géén
post meer wilt ontvangen of de Brug
liever digitaal wilt ontvangen?**

Secretariaat msc en fdnsc
secretariaatmsc@misacor.nl
secretariaat@fdnsc.org

Wilt u meer informatie
over FDNSC en MSC kijk
dan op:

www.fdnsc.org
Dochters van Onze Lieve
Vrouw van het Heilig Hart

www.misacor.nl
MSC Missionarissen van
het Heilig Hart

Chevalierstichting
info@chevalierstichting.nl

www.ametur-msc.org
Site Generaal Huis MSC
Rome

www.olshgen.com
Site Generaal Huis FDNSC
Rome

NOTEER IN UW

ADRESBOEK

TELEFOONNUMMER

MSC-FDNSC

013-2073630

Redactie:

Secretariaat msc:
Paula van Bossum
Secretariaat fdnsc:
Marjolein van de Sande

Correspondentie:

Redactie en Administratie
de Brug
St Oloflaan 1 - 133
5037 EP Tilburg,
tel 013-2073630

Email: secretariaatmsc@misacor.nl
Website MSC: www.misacor.nl
Website FDNSC: www.fdnsc.org

Drukwerk: Secretariaat fdnsc
Notre Dame Tilburg
Uitgave 2 x per jaar
juni en december